

[Elisabeth Arnold]

Fra radikal side er vi tilfredse med de ændringsforslag, der er kommet frem, og som vi skal stemme om i dag, og vi synes ikke, at de kompromitterer helheden i skattereformen. Det gode ved et langvarigt og afsluttet forløb for en skattereform er jo, at man kan indbygge overgangsordninger, der er så tilpas velbeskrevne, at hovedformålet med reformen ikke sættes over styr, samtidig med at man giver folk ren besked om, hvad de har at rette sig efter fremover, så ingen behøver at føle sig dårligt behandlet. Derfor skal vi fra radikal side anbefale, at alle de ændringsforslag, som er til afstemning i dag, bliver vedtaget.

Glønborg (KRF):

Det er med glæde, at Kristeligt Folkeparti kan medvirke til at gøre denne skattereform færdig.

Naturligvis vil der i et sådant regelkompleks være nogle enkelte ting, som vi på et senere tidspunkt kommer til at justere, og det er vi naturligvis beredt til. Men det eneste, der gør mig virkelig ked af det i dag, er, at der kun bliver 90 mandater bag gennemførelsen af denne skattereform. Jeg har mest ondt af alle de vælgere, som står bag de partier, der ikke vil tage et medansvar og dermed reelt få en større mulighed for at påvirke udviklingen. Nogle borgerlige partier har agiteret stærkt under valgkampene for, at man skulle sætte kryds ved dem, så man fik borgerlige stemmer, der arbejdede, og jeg synes, det må være trist for disse vælgere at konstatere, at krydserne er sat ved nogle borgerlige partier, som gik i strejke.

Når vi gennemfører reformen med regeringspartierne stemmer alene, er det altså ikke netop af lyst til at gøre dette. Vi gør det ud fra en ansvarsbevidsthed om, at denne skattereform er nødvendig og gavner Danmark, og vil de andre ikke være med til at tage æren for den, må de jo lade være; så tager vi æren alene. Og vi er sikre på, at efterhånden som helheden går op for den danske befolkning, vil man være ganske godt tilfreds med det, vi har lavet.

Men naturligvis er det svært at overskue dette kompleks, og det har vi naturligvis også mærket i Kristeligt Folkeparti. Vi har i de sidste uger været ude for meget stærke angreb og stærke beskyldninger for ikke at have tilgode-set de familier, som ikke har to fulde indtægter, men som nøjes med én eller halvanden.

Men hele angrebsøvelsen har stort set bestået i at skælde os ud, fordi vi ikke har fået overførselsretten indført for topskattens vedkommende. Det er en fantastisk tillid, disse angribere har til et parti med fire mandater i dette Folketing, siden man mener, at det måtte da være så nemt som at klø sig selv i nakken at få den sag igennem.

Jeg må selvfølgelig gøre opmærksom på, at den nuværende topskat, som jo altså er indført under den forrige regering, heller ikke har dette element i sig, og der har ikke på noget tidspunkt været støtte fra ret mange sider til den tanke, at vi skulle have overførselsret på topskatten. I den hidtidige 6 pct.-skat fik vi den ind efter mange sværdslag, men vi husker da også en valgkamp i 1990, hvor den forrige regering gik til valg på at ville afskaffe 6 pct.-skatten. Så den nuværende regering har altså ikke vredet armen om på Kristeligt Folkeparti for at få gennemført denne fjernelse af 6 pct.-skatten; det kunne den forrige regering også foreslå. Men selvfølgelig sagde vi dengang som nu, at så måtte overførselsretselementet naturligvis placeres et andet sted, og det fik vi også gennemført. Vi fik retten placeret lidt længere nede i skattesystemet, så den kommer lidt flere familier og navnlig lavindkomstfamilierne til gode, og derfor synes vi, det er en ganske pæn løsning, vi har fundet frem til i denne sag.

Efter at have lyttet til oppositionspartierne, organisationerne og enkeltpersoner har vi gennemført en del ændringsforslag, og fra Kristeligt Folkepartis side er vi navnlig tilfredse med, at det er lykkedes at finde nogle løsninger, som kommer landbruget til gode. Det er altid sådan, når man skal lave en reform, at det er svært at lave den sådan, at der ikke er nogen, der på en eller anden måde bliver ramt på en utilsigtet måde; men vi har absolut ikke ønsket at gøre det vanskeligere for mindre landbrugere og folk, der ville holde op inden for nogle få år og føler en stor nervøsitet over for den ejendomsavancebeskatning, vi har fundet frem til. Derfor er vi tilfredse med, at det lykkedes at finde en ordening, som imødekom landmandsfamilierne.

Der er også sket flere erhvervsvenlige ændringer, f.eks. har vi lempet lidt på de oprindelige regler for beskatning af erhvervslivet. Til gengæld måtte vi jo finansiere disse lettelser,